

[Indenrigsministeren.]

svaret for dem. Jeg tror, det bliver for indviklet, og jeg tror heller ikke, det vilde blive gavnligt, om Rollerne skulde fordeles saaledes, at Oppositionen fremsætter Forslag, og saa skal Regeringen tage Ansvaret for, hvor de manglende Indtægter, som Oppositionens Forslag medfører, skal tages. Jeg vil derfor slutte med at sige til de ærede Ordførere, at jeg vil bede dem om — ogsaa fordi jeg tror, det er nødvendigt for de ærede Ordførere selv overfor Offentligheden — at svare paa det Spørgsmaal: *hvilke* Besparelser er det, man mener skal gennemføres? Naar Regeringen ønsker Besparelser, kommer vi med bestemte Forslag derom; det har vi gjort paa det foreliggende Finanslovsforslag, og det vil vi gøre i den kommende Tid. Og paa samme Maade maa det være for Oppositionens Vedkommende. Og naar de ærede Ordførere siger, at man vil have indirekte Afgifter, saa spørger jeg igen: *hvilke* indirekte Afgifter er det, man tænker paa? Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne maa dog forstaa, at hvis der overhovedet skal være Mening i Behandlingen af disse Forslag — og den ærede Ordfører siger jo, at vi maa ikke afvise dem —, er den første Betingelse den, at de to ærede Partier angiver, paa hvilken Maade de ønsker disse 37 Mill. Kr.s Mindreindtægt dækket. Det maa vi have Kendskab til, før vi kan indlade os paa nogen virkelig Debat. Det er ikke nok at henvise til, at for Kommunernes Vedkommende er de 11 Mill. Kr. dækket derved, at de overføres til Staten, for saa maa man spørge, hvor da Staten skal tage dem fra. Altsaa, Regeringen har sit Ansvar, og Oppositionen har sit, nemlig for Oppositionens egne Handlinger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Rasmussen): Jeg kan være enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Regeringen har sit Ansvar og Oppositionen sit, og det glæder mig, som jeg allerede før har udtalt, at Socialdemokraterne og de Radikale aabenbart nu maa slaa ind paa en anden Vej, idet det er paavist, at man fra den Side i flere Tilfælde har forelagt Forslag, som man ikke har anvist Dækning for. Med Hensyn til Dækningsspørgsmaalet fastholder jeg bestemt, at vi ved Forelæggelsen af disse Forslag har peget paa, hvor Indtægterne skulde komme fra. Vi har ganske vist ikke angivet bestemte Ting, men naar blot der er Villie hos Regeringen til at skaffe Pengene, skal vi nok vise Vejen,

ad hvilken de skal komme. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Indenrigsminister gerne vilde have, at vi skulde sige, Pengene skulde tages paa det Punkt og paa det Punkt, men hvis det, som sagt, er Regeringens Villie at finde en Vej frem, kan vi tales ved om det i Udvalget — for saa vidt da den højtærede Indenrigsminister vil behandle disse Lovforslag sammen med os. Jeg synes ikke, man med Rette kan hævde, at vi ikke har anvist Dækning. Jeg har tydeligt vist, at for Kommunernes Vedkommende skal der nok blive Dækning, og for Statens Vedkommende har jeg sagt, at vi vil være med til Besparelser, hvor vi kan finde Besparelser. Og at det er lettere for Regeringen at finde Besparelser, end det er for Oppositionspartierne, tror jeg ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister vil erkende.

Den højtærede Indenrigsminister var atter inde paa det alvorlige. Jeg har sandelig aldrig frakendt den højtærede Indenrigsminister eller Regeringen i det hele, at den mener det alvorligt, og jeg synes ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister i Dag er blevet mere alvorlig, end han var i Gaar; Ministeren var nok alvorlig i Gaar, men jeg synes, det var paa en sær stram Maade; i Dag er han mere forhandlingsvillig, og det paaskønner jeg. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at det var den højtærede Finansminister, som i Gaar sagde, at vi ikke kunde mene det alvorligt med disse Forslag. Jo, sandelig mener vi det alvorligt, og derfor synes jeg ikke, at den højtærede Indenrigsminister skal tale saa meget om Alvor.

Bækgaard: Til det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen) skal jeg gøre den korte Bemærkning i Anledning af hans Udtalelser om Forholdet mellem de større og de mindre Jordbrugeres Skat, at der er en Ting, han glemmer i denne Forbindelse, og det er, at vi har Forhøjelses- og Nedsættelsesregler, som i høj Grad bliver brugt overfor de ansatte Indkomster, og det ændrer jo undertiden Billedet en Del.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg blot sige angaaende det, som han mente kunde være Afslutning paa det formelle — jeg skal indrømme, at det med Aldersrentespørgsmaalet er formelt —, at jeg i mine Udtalelser har nævnt baade Bemærkningerne og Forelæggelsestalen; men ogsaa af Bemærkningerne alene kan man udlede, at det drejer sig om $\frac{2}{12}$, naar man lægger Mærke til Ordene „i de to Ting angaaende Medicinaludgifter, Aldersrente m. v.“, idet de Konservative jo har forelagt et Forslag, der gaar ud paa Overførelse af $\frac{2}{12}$.